

Jeg forstaaer, som sagt, godt, at Forslagsstillerne ikke have kunnet tage denne Sag op, da der fra Regeringens Side er givet Løfte om at rejse den, saa snart det er muligt. Vi paaskønne, at Forslagsstillerne have taget sig af den foreliggende Sag, ihvorvel den i Betydning staaer langt under Spørgsmaalet om Ophævelse af Strafbarhed for Børn. Jeg vil haabe, at dette Lovforslag maa faa en velvillig Modtagelse, og med den Ændring, jeg har paapeget, maa blive gennemført saa snart som muligt. Det kunde maaske være, at et saadant Lovforslags Gennemførelse ligesom kunde bryde en Breche. Man har nogle smaa mærkelige Glasperler, der have den Egenskab, at hvis blot Spidsen brydes af, falder hele Perlen i Støv, rører man ved den paa andre Punkter, ere de haarde som Diamanter. Jeg skulde meget ønske, at man ved blot at tage en lille Flis ud af den nuværende Retspleje og det nuværende Straffelovssystem gav det hele en saadan Rystelse, at det faldt i Stykker. Jeg tror, at den nuværende Retspleje saavel som det nuværende Straffelovssystem er i den Grad forældet og derfor i den Grad forrykt, at der ikke skal meget til, at den offentlige Mening indser det, og dette Lovforslag kan maaske give Stødet til en offentlig Diskussion. Hvis det bliver gennemført, vil det vise, at saadant noget kan lade sig gøre, at det ikke er absolut nødvendigt at straffe Mennesker, at det ikke i og for sig er det, som Samfundets Opmærksomhed skal fæste sig ved, men at det tværtimod vilde være heldigt, om man kunde undlade at straffe. Det vilde maaske have en saadan Betydning, at det ligesom var Flisen, der blev løsnet, Spidsen, der blev brudt af, saa at det nuværende System faldt sammen.

Justitsministeren (Alberti): Uden at dele den Opfattelse, der syntes at komme til Orde gennem den ærede Ordførers Udtalelser, at naar man fik det, der tilsigtes ved dette Lovforslag, vilde man have fundet en Vidunderbalsam, der kunde læge snart sagt alle Saar paa det kriminelle Omraade, er jeg dog enig med ham i, at det vilde være fuldkommen rigtigt, om man kunde komme dertil, at der aabnedes en sikker Adgang til, at man i mange Tilfælde kan lade en Person, der under uskyldende Omstændigheder har gjort sig skyldig i en Forbrydelse, slippe med at faa den meget indtrængende, meget alvorlige Advarsel, som ligger i, at han med Sikkerhed ved, at saa snart han væsentlig forser

sig igen, vil han faa Straffen for den første Forbrydelse udmaalt tilligemed Straffen for den senere. Men fra at være enig med den ærede Ordfører i dette Udgangspunkt er der jo et langt Skridt til at have den Opfattelse, at de ærede Forslagsstillere ved deres Lovforslag netop have truffet det rette.

Det er allerede under denne Forhandling fra forskellige Sider blevet oplyst, hvorledes denne Sag i de forskellige Lande er ordnet paa højst forskellig Maade, og jeg skal ikke tilbageholde, at for mig staaer det saaledes, at det dog maaske lige over for noget ganske nyt som dette kunde være Overvejelse værd, om det ikke vilde være rigtigt at begynde med en Ordning, hvorefter Spørgsmaalet om Straffens Udsættelse blev afgjort af den udøvende Magt, saaledes at der blev opstillet en Ramme, inden for hvilken de Tilfælde faldt, som vilde være egnede til Afgørelse ad denne Vej, og hvor det saa gjordes den paagældende Dommer til Pligt, naar et Tilfælde forekom, som faldt inden for Rammen, da at gøre Indstilling derom. Naar jeg anser det for muligt, at det vilde være rigtigt at gaa denne Vej, er det af den Grund, som allerede har været omtalt under disse Forhandlinger, at jeg i høj Grad frygter for, at naar man gaar den i Forslaget anviste Vej at overlade det hele til Retterne, vil man komme ind paa meget ulige Tilstande. Man kunde komme ind paa en saadan Tilstand, at det, der f. Eks. i Korsør underkastedes en betinget Straffedom, et andet Sted i Danmark blev Genstand for ubetinget Straf. Jeg er bange for, at Spørgsmaalet om Lovens Anvendelse kan komme til at afhænge af de enkelte Dommeres Temperament og Livsopfattelse, og der tror jeg rigtignok, at man vil kunne udsætte sig for at se meget forskelligartede Resultater i de forskellige Dele af Landet. Nu blev det ganske vist af det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe) udtalt, at man i Tyskland, hvor man netop er gaaet den Vej, jeg antydede, er kommen til den Opfattelse, at dette medførte forskelligartede Resultater, og det kan i en vis Forstand nok være rigtigt. Det kan være rigtigt, for saa vidt som der, naar man vil sammenligne de forskellige Stater i Tyskland med hverandre, maa siges at have udviklet sig en forskellig Praksis, men der maa man erindre, at Tyskland jo ikke i egentlig Forstand er en enkelt Stat, men en betydelig Række af forskellige Stater med forskellige administrative Myndigheder, saa at netop den